

Medalla d'Or de la Generalitat al cardenal de Barcelona

El passat 9 d'abril, el president de la Generalitat, Artur Mas, en presència de la presidenta del Parlament de Catalunya, Núria de Gispert, lliurà la Medalla d'Or de la Generalitat al cardenal Lluís Martínez Sistach. El president, com a mèrits del purpurat per rebre la màxima distinció que atorga la institució,

indicà el «suport de l'Església catòlica a les persones més desfavorides», per mitjà d'entitats com Càritas. També esmentà la contribució de l'arquebisbe de Barcelona a la visita de Benet XVI, el novembre de 2010, que «donà al nostre país una dimensió de projecció exterior de primer nivell i va ajudar en l'apropament entre el Vaticà i Catalunya».

GLOSSA

Enfortir l'amor, perdonar

Un matrimoni jove, ben avingut, amb un projecte matrimonial cristià compartit, tingué una discussió. L'espòs escrivia: «Sóc conscient del meu orgull i, quan discuteixo amb la Lluïsa, no el puc controlar. Saps, Pare, que me l'estimo amb bogeria i que m'agrada veure-la feliç i faig el que puc perquè així sigui. En certes ocasions, les seves reaccions em desconcerten. No hi poso prou seny. Preveig les reaccions, però, tot i això, no encerto en les respostes. No apaivago la situació i, sovint, provocho l'efecte contrari. Perdona'm, Pare, per les vegades que l'he ofès amb paraules que no han estat encertades i per les reaccions que, sense pensar gaire, he tingut. Em costa donar-li explicacions. Pare, jo no sé si és que no li mostro prou afecte, però em fa mal quan reacciona d'aquesta manera.»

«Em poso davant teu. Sé que ets a prop i, com jo, saps que m'he equivocat. He de reflexionar, Pare, he d'aprofitar més les estones de pregària. Darrerament estic distret i amb el cap ple de coses que no he sabut endreçar. Perdona'm per no ser constant en la pregària, per fer-la amb comptagotes. No està bé que em justifiqui en la manca de temps. Hi ha coses massa importants per deixar-les de fer i he après que, quan

prego, quan em poso a les teves mans, em sento millor. Fes que visquem la tendresa del nostre amor i la fidelitat al compromís "... en la salut i la malaltia, en la prosperitat i l'adversitat..." del dia que ens varem casar. Escolta la meva pregària, escolta la nostra pregària, Pare.»

El jove espòs lamenta aquests moments de discòrdia. Veu que no pot cedir a la temptació de la discussió, que necessita la gràcia de Déu, la seva força, per discernir. La vocació matrimonial, el seu matrimoni —comunitat de vida— li demana comportar-se d'acord amb el compromís que va contraure. Per això demana no sentir l'ofensa, que demana la purificació de la memòria. Sap que la pregària porta al perdó que enforteix, alhora, l'amor. Ser compassiu envers la seva esposa i, recíprocament, sentir-se compadit. Que tots dos visquin la misericòrdia del Pare que arriba amb el perdó als altres. «Siguen bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist» (Ef 4,32). El perdó de Déu, responent a l'exigència del parenostre, esdevé possible perdonant-nos mútuament.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Els patrons de Catalunya

Aquesta setmana celebrem les festes patronals de Catalunya: el dimarts Sant Jordi i el dissabte la Mare de Déu de Montserrat. Sant Jordi fou un màrtir molt venerat a l'antigor. Sembla que era un soldat romà de l'Orient, que es va fer cristià i morí com a màrtir de Crist en les persecucions del segle III. Des de l'Orient la devoció a aquest gran màrtir —fou anomenat el *megalomàrtir* o el màrtir per excel·lència— es va estendre cap a Occident, on avui continua essent el patró de molts països, entre els quals hi ha Catalunya.

La Mare de Déu de Montserrat i Sant Jordi (escultura de Joan Rebull, parròquia de Sant Jordi de Vallcarca, Barcelona)

[aquesta imatge parla](#)

La llegenda de Sant Jordi és d'una gran bellesa: sant Jordi és el cavaller que venç el drac i salva la princesa de les seves urpes. És una llegenda molt emblemàtica, que ens recorda que hem de lluitar contra el mal, contra tot allò que fa mal a les persones. Tanmateix, sant Jordi fou sobretot un cristià convençut de la seva fe en Jesús que renuncià a tot, fins i tot a la vida, per ser fidel a l'Evangeli.

A Catalunya la seva festa és també la festa de les roses i dels llibres, expressió de l'estimació que es té a les persones que obsequiem amb una rosa. I estimació també de la cultura que es manifesta en el regal d'un llibre.

Pocs dies després de la festa de Sant Jordi s'escau la de la Mare de Déu de Montserrat. La geografia, la història, els monjos benedictins, els escolans i la pietat del poble cristià han construït la història de Montserrat, que té també la seva llegenda. Aquesta llegenda diu que es tracta d'una imatge que, per motiu d'una invasió de la península, va ser amagada en una cova de la muntanya, al lloc de l'actual Santa Cova, i que després hi va ser trobada per un pastor. I la llegenda continua explicant que, quan la volien traslladar cap a Manresa, la imatge va fer-se tan pesada, que va ser impossible de moure-la del lloc on ara hi ha el santuari i el monestir benedictí, i que allà es va quedar fins avui.

Els nostres patrons ens han d'ajudar per tal que les arrels cristianes de Catalunya donin molt de fruit. Sobretot, com a primer, el fruit de la fe. La primera de les invocacions de la *Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat*, escrita pel bisbe Torras i Bages, demana precisament el do de la fe que valorem i agraïm molt en aquest Any de la Fe que celebrem, dient: «Verge prodigiosa, tron puríssim on reposà l'eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.»

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

JORDI LÓPEZ CAMPS

Vida quotidiana

Jordi López publica cada dia en el seu blog (*Vita Moleskine*) una nota breu en la qual intenta expressar el que sent i quins sentiments li provoquen determinats fets. «Són pensaments molt espirituals o religiosos, i també són anàlisis polítiques fetes des d'una lectura particular: la meua sensibilitat per la justícia social i la fraternitat», assegura. Aquests comentaris els ha recollit en el llibre *La vida en un blog* (Ed. Claret).

Què li preocupa més des del punt de vista espiritual i religiós?

La indiferència davant l'experiència interior i la possibilitat de descobrir el sentit transcendent de la vida. M'inquieta l'ambigüitat davant d'algunes virtuts que considero bàsiques per humanitzar la societat. Sento desassossec en comprovar l'excessiu interès que moltes persones tenen per algunes futileses.

El llibre fa pensar. Són petites confessions, els articles?

És una manera de contemplar la realitat i meditar sobre com la vida m'interpel·la. Cada escrit és una petita pregària. Així comparteixo amb altres persones les meves inquietuds i afirmo la meua fe. És un petit despullament interior, ja que pretenc ser al més sincer possible.

Aquestes reflexions, el fan créixer en la fe?

La fe creix dia a dia des del moment en què és viscuda com un camí cap a Déu i un compromís misericordiós i compassiu amb les altres persones. El meu blog està presidit per aquesta preocupació de trobar Déu a través de Jesús, i de l'amor al proïsme. Això es fa present tant en parlar d'aquells aspectes que donen sentit a la meua vida, com en les meves reflexions sobre alguns dels aspectes que permeten construir una societat més justa.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Dues formes de visibilitat: caritat i litúrgia

El projecte del messianisme de Crist és el creixement de la persona humana a semblança del mateix Jesucrist. Podem dir que va «del cor de l'home al Regne de Déu, perquè allò que comença en el cor de l'home es fa real en el món exterior. La comunicació de l'Esperit Sant fa que el cristianisme sigui una religió de transfiguració de la persona.

El canvi propiciat per l'Evangeli comença per l'interior de l'home —pel cor— de tal forma que consisteix en la imprevisible recepció de la vida de Déu o comunicació de l'Esperit al fons del cor humà.

Però ràpidament s'ha d'afegir que l'ètica —que forma part intrínseca de l'acció humana inspirada per Déu— ha de propiciar un canvi en la societat que arribi al bé de tots: al bé comú. De tal forma que es creïn en la societat aquelles xarxes de justícia que arribin als més desvalguts. Així ho reclama l'ètica de la misericòrdia humana i la nova vida del cristià, regida per la misericòrdia divina.

Aquesta darrera part, centrada en el Poble de Déu, té, a més de la caritat, una altra dimensió: la litúrgica. Hem vist i veurem encara un esbós de la dimensió de caritat i de servei que duu a la fraternitat universal. Respon a la *diakonia* com un dels tres elements bàsics de la missió de l'Església: *kerigma* o evangelització, litúrgia i *diakonia*, igual a caritat i servei.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

Sin alegría no hay vida espiritual

FW. Faber, eclesiástico inglés, ministro anglicano convertido al catolicismo y ordenado sacerdote, con experiencias en comunidades anglicanas y católicas, en la era victoriana en que lo poseían todo aunque vivían en la hipocondría —una gran sensibilidad del sistema nervioso, con tristeza habitual—, enseñaba:

- La alegría es uno de los elementos más importantes de la vida espiritual.
- Muchos que se detienen en la vida espiritual, en el seguimiento de Jesús o de su vocación, o bien se apartan del camino... es porque les falta alegría.
- La redención fue destinada a devolver la alegría.
- La alegría nos enseña a ser amables, cariñosos, buenos, generosos, serviciales con los demás.
- La alegría es el ambiente de todas la virtudes heroicas.
- La alegría es lo primitivo, lo original, lo eterno.
- ¿Cuál es el fin de la creación y de la redención sino la participación en la alegría de su Señor?

Mons. Kepler afirmaba:

- La alegría es indispensable para la salud física. La alegría es indispensable para la salud espiritual.

J.M. Alimbau

LA FAMÍLIA, AVUI

Els avis, transmissors de valors

La família és lloc de confluència de generacions. Antigament a la llar hi convivien pares, fills i avis. Era un deure dels fills cuidar dels grans. La família oferia recursos als avis, responia a les seves necessitats. A la vegada, la convivència amb els grans facilitava la transmissió de valors i d'actituds: el respecte, l'atenció i l'amor envers els avis, tradicions i història de la família, les seves experiències...

Actualment són poques les famílies en les quals conviuen tres generacions a causa dels pisos petits, la feina dels dos cònjuges, les ànsies de llibertat, etcètera. Moltes persones grans s'han fet a la idea que han d'anar a passar els darrers anys a una residència. No volen ser un destorb per als seus fills.

Els canvis no signifiquen que els avis s'hagin d'apartar de la vida social. La pèrdua de la convivència ho és també de valors tals com els de la tendresa, la coherència i el compromís, la fidelitat, l'amor desinteressat i generós, la fe i l'esperança. Però la seva presència ja és, en ella mateixa, un valor: són testimonis que la vida és un camí. A nivell espiritual, els avis, en moltes famílies, realitzen una tasca única: ser els grans catequistes i transmissors de la fe.

Molts avis experimenten la soledat. Necessiten l'escalaf dels fills i dels néts. Ells són membres vius de la societat i de la família. De com són tractats pels seus fills, els més joves aprenen quin valor dóna la societat i la família a les persones grans. En el tracte als avis hi ha en joc saber quin valor es dóna a la vida, com la vetllem i com serem tractats en el futur també nosaltres.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 22. Dilluns** [(litúrgia hores: 4a setm.): □ Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.
- 23. Dimarts** [■ Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456).
- 24. Dimecres** [□ Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622).
- 25. Dijous** [■ 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau.
- 26. Divendres** [□ 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Mare de Déu del Bon Consell.
- 27. Dissabte** [□ Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947).
- 28. ✚ Diumenge vinent**, V de Pasqua [(litúrgia hores: 1a setm.): □ Ac 14,20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jn 13,31-33a.34-35]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor.

Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".»

Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió.

Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Jesucrist, Bon Pastor.
Escultura cristiana del segle III, Museu del Louvre (París)

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé desde Perge siguieron hasta Antioquia de Pisidia; el sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos practicantes se fueron con Pablo y Bernabé, que siguieron hablando con ellos, exhortándolos a ser fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra de Dios.

Al ver el gentío, a los judíos les dio mucha envidia y respondían con insultos a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron sin contemplaciones: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te haré luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el extremo de la tierra".»

Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y los que estaban destinados a la vida eterna creyeron.

La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas y devotas y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron del territorio. Ellos sacudieron el polvo de los pies, como protesta contra la ciudad, y se fueron a Iconio. Los discípulos quedaron llenos de alegría y de Espíritu Santo.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

«El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades.» R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y uno de los ancianos me dijo:

«Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono será su pastor, y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Dios enjugará las lágrimas de sus ojos.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Mi Padre, que me las ha dado, supera a todos y nadie puede arrebatarlas de la mano del Padre. Yo y el Padre somos uno.»

COMENTARI

El Bon Pastor dóna la vida eterna

Som al diumenge del *Bon Pastor*. Cada any llegim un fragment del discurs de Jesús sobre ell mateix com a bon pastor de les ovelles que té confiades. El fragment evangèlic d'enguany és breu: constitueix la cloenda de la intervenció de Jesús.

En la tradició de l'Antic Orient Mitjà els governants dels pobles eren considerats *pastors* del seu poble. La mateixa sagacitat del pastor per conduir les ovelles sanes i estalvies fins a les aigües i els pasturatges amagats de la zona semidesèrtica de Judea i del Sinai li cal al rei per tal de guiar el poble entre els paranyes de la política interior i exterior del regne. Els profetes Jeremies i Ezequiel van cri-

ticar els reis de Judà, qualificant-los de mals pastors.

Jesús, però, es presenta com el bon pastor, capaç de donar la seva vida per garantir la seguretat i la salubritat de les ovelles. En aquest fragment final del discurs, Jesús fa un pas endavant: no solament dóna la seva pròpia vida per defensar les ovelles dels llops, sinó que és capaç de comunicar a les ovelles la vida pròpia de Déu, anomenada en sant Joan *la vida eterna*. Aquesta vida és allò que el Pare li ha donat a ell mateix i que apareixerà de forma manifesta en la resurrecció: la vida plena i definitiva. Jesús ens pot donar la vida de Déu perquè «jo i el Pare som u», ens diu. Aquesta unitat amb el Pare fa que Jesús sigui capaç de comunicar-nos allò que té i que li és propi: la vida de Déu.

En la mesura que coneixem la seva veu, en la mesura que creiem en la seva paraula, en la mesura que el seguim, en la mesura que ens fem deixebles seus de paraula i d'obra, som ovelles del seu ramat; i ell ens reconeix, dóna la seva vida per nosaltres i ens fa el do de la vida eterna de Déu. Ja res no ens podrà arrabassar de Déu: «Ni els contratemps, ni la por, ni les persecucions... de tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima» (Rm 8,35.37).

També a nosaltres ens omple de confiança saber-nos conduïts per la mà de Jesucrist, plens de la seva vida eterna enmig de les realitats inestables d'aquest món, fins a la pasqua definitiva.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Pastoral de la Salut. Trobada monogràfica sobre «La comunitat cristiana, font de salut», a càrrec de Mn. Marcel·lí Carreras, pedagog. Dia 25/4 (18-19 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Inscripcions fins al 23/4 (t. 607 982 322 i 617 965 014). Aportació: 3 €. Preguem confirmació.

XIX Cicle de Música per la solidaritat. The Ripieno Consort, «El contrabaix i l'art de la transcripció», Luis Cojal, contrabaix, dir. Àngel Villagrasa. Obres de G. F. Händel, A. Vivaldi, A. Corelli i J. M. Sperger. Dissabte 27 d'abril, a les 19 h, a la Pquia. M. D. del Carme (c/ Sant Antoni Abat, 10-12). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Cafè teològic «Creure en l'Església». Amb Norbert Miracle, vice-secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense. Diumenge 28 d'abril (19.30 h), a la Pquia. Puríssima Concepció (c/ Llíuria 70, t. 934 576 552).

La Espiritualidad de los Salmos. Me rodeas con cantos de liberación. Presentación de este libro de Justino Martínez Pérez. Sábado 27

DIETARI DEL NOU PAPA FRANCESC

L'Esperit Sant: l'harmonia que uneix pluralitat i unitat en l'Església

En el seu primer discurs als cardenals electors, el papa Francesc ha subratllat «el protagonisme suprem de tota iniciativa i manifestació de fe de l'Esperit Sant», indicant que «és curiós: jo penso que el Paràclit dona totes les diferències en les esglésies i sembla com si fos un apòstol de Babel. Però, d'altra banda, és això el que forma la unitat d'aquestes diferències no en la homogeneïtat, sinó en l'harmonia. Em recordo d'un Pare de l'Església que definia l'Esperit Sant així: «Ell mateix és l'harmonia». Aquest Paràclit que ens dona a cadascú carismes diversos ens uneix en aquesta comunitat d'Església que adora el Pare, el Fill i a ell, l'Esperit Sant».

En una entrevista l'any 2007, ja havia avançat aquesta reflexió, comentant que «a l'Església l'harmonia la fa l'Esperit Sant. Un dels primers Pares de l'Església escrivia que l'Esperit Sant «ell mateix és l'harmonia». Ell sol és l'autor al mateix temps de la pluralitat i de la unitat. Només l'Esperit pot suscitar la diversitat, la pluralitat, la multiplicitat i alhora fer la unitat. Perquè quan som nosaltres a voler fer la diversitat generem cismes i quan som nosaltres a voler crear la unitat fem la uniformitat». Heus ací una reflexió ben actual per una Església en un món globalitzat, plural en els seus cinc continents i unida en la fe catòlica gràcies a l'harmonia de l'Esperit Sant, i significada pel ministeri petrí del bisbe de Roma, el nou papa Francesc!

Dr. Salvador Pié

de abril (18 h), en la Librería Paulinas (Rda. St. Pere 19, t. 933 011 488).

BREUS

Fundació Joan Maragall: ajuts a la formació. Cada ajut tindrà almenys una dotació de 6.000 €. Cal enviar les sol·licituds abans del 15/5 a la secretaria de la Fundació (c/ València 244, 2n, 08007 Barcelona, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org).

Actituds de bon pastor. Les primeres activitats del papa Francesc

han posat en evidència l'actitud pastoral que inspirarà el seu pontificat. En les primeres hores després de la seva elecció va celebrar

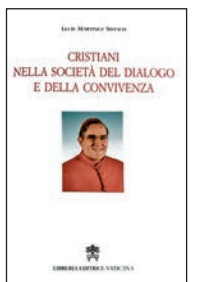
ANY DE LA FE

la missa per als fidels a la parròquia del Vaticà. En la missa d'inici del seu ministeri, va baixar del vehicle per saludar un malalt, com mostra la fotografia. I a l'homilia de la celebració va recordar aquestes paraules: «Com sant Josep, hem d'acollir amb afecte i tendresa tota la humanitat, especialment els més pobres, els més febles, els més petits.»

LLIBRES

Els cristians en la societat actual. La Libreria Editrice Vaticana ha publicat un nou llibre del cardenal Martínez Sistach amb el títol *Cristiani nella società del dialogo e della convivenza*, que recull una sèrie d'intervencions del cardenal en diversos actes públics des de l'any 1986 fins al novembre de 2012. Ha escrit el pròleg el cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat. El llibre es clou amb un estudi sobre la basílica de la Sagrada Família com a símbol d'una presència pública de l'Església.

han posat en evidència l'actitud pastoral que inspirarà el seu pontificat. En les primeres hores després de la seva elecció va celebrar

PALABRA Y VIDA

Los patronos de Cataluña

Esta semana celebramos las fiestas patronales de Cataluña: el martes, Sant Jordi, y el sábado, Nuestra Señora de Montserrat. San Jorge fue un mártir muy venerado en la antigüedad. Al parecer, fue un soldado romano de Oriente, que se hizo cristiano y murió como mártir de Cristo durante las persecuciones del siglo III. Desde Oriente la devoción a este gran mártir —fue llamado el *megalomártir* o el mártir por excelencia— se extendió hacia Occidente, donde hoy sigue siendo el patrón de muchos países, entre los cuales está Cataluña.

La leyenda de San Jorge es de una gran belleza: san Jorge es el caballero que vence al dragón y salva de sus garras a la princesa. Es una leyenda muy emblemática, que nos recuerda que hemos de luchar contra el mal, contra todo aquello que causa un mal a las personas. Sin embargo, san Jorge fue sobre todo un cristiano convencido de su fe en Jesús que renun-

ció a todo, incluso a la vida, para ser fiel al Evangelio.

En Cataluña su fiesta es también el día de las rosas y de los libros, expresión de la estimación que se tiene a las personas a las que obsequiamos con una rosa. Y amor también a la cultura, que se manifiesta en el regalo de un libro.

Pocos días después de la fiesta de Sant Jordi, se celebra la de Nuestra Señora de Montserrat. La geografía, la historia, los monjes benedictinos, los escolanes y la piedad del pueblo cristiano han construido la historia de Montserrat, que tiene también su leyenda. Esta leyenda dice que se trata de una imagen que, a causa de una invasión de la península, fue escondida en una cueva de la montaña, en el lugar de la actual Santa Cueva, y que más tarde fue hallada en dicho lugar por un pastor. Y la leyenda sigue explicando que, cuando la quisieron trasladar hacia Manresa, la ima-

gen adquirió tanto peso, que fue imposible moverla del lugar donde ahora está el santuario y el monasterio benedictino, y que ya se quedó allí hasta hoy.

Esperemos que nuestros patronos nos ayuden a fin de que las raíces cristianas de Cataluña den mucho fruto. De manera especial, y como primero, el fruto de la fe. La primera de las invocaciones de la *Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat*, escrita por el obispo Torras i Bages, pide precisamente el don de la fe que valoramos y agradecemos mucho en este Año de la Fe que estamos celebrando, al decir: «Virgen prodigiosa, trono purísimo donde reposó la eterna Sabiduría cuando vino al mundo a enseñar el camino de la salvación, conseguí para vuestros catalanes aquella fe que mueve las montañas, rellena los valles y hace expedito el camino de la vida.»

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia